

ΕΤΟΣ 68ον

12 Απριλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3489)

«ΙΝΑ ΙΔΩΣΙΝ ΤΟΝ ΛΑΖΑΡΟΝ»

Μετά τήν ανάσταση του Λαζάρου ὁ Χριστός θά πορευθεῖ στήν Ἱερουσαλήμ. Πρίν ὅμως ξεκινήσει, θά φιλοξενηθεῖ στή Βηθανία, στό σπίτι τοῦ Λαζάρου (Ἰωάν. 12, 18). Πλήθος ἀνθρώπων μαζεύτηκε ἐκεῖ γιά νά δεῖ τόν Χριστό, ἀλλά μαζί του νά δεῖ καί τόν Λάζαρο, τόν ὁποῖο ὁ Χριστός ἀνέστησε ἀπό τούς νεκρούς. Τό θαῦμα προκαλεῖ θόρυβο. Κάνει τούς ἀνθρώπους νά θέλουν νά μάθουν λεπτομέρειες. Οἱ πρωταγωνιστές τους γίνονται θέαμα γιά τούς πολλούς. Καί ἡ νοοτροπία τοῦ θεάματος θά συνεχιστεῖ μέ τήν εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ στά Ἱεροσόλυμα, ὅπου θά συγκεντρωθεῖ πλήθος κόσμου γιά νά δεῖ αὐτόν πού ἀνέστησε τόν Λάζαρο καί πού τόν θεωροῦσαν ὡς τόν βασιλιά τοῦ Ἰσραήλ.

Οἱ Ἰουδαῖοι εἶδαν τό θαῦμα τῆς ἀνάστασης τοῦ Λαζάρου. Δέν προσέγγισαν ὅμως ἀληθινά τόν Χριστό. Δέν διέγνωσαν τήν οὐσία τῆς ἀποστολῆς του πού ἦταν νά νικήσει τόν θάνατο καί νά φανερώσει τήν κοινή ἀνάσταση. Παρέμειναν προσκολλημένοι στήν ἐθνική τους ἐπιθυμία νά βροῦνε ἕναν Μεσσία πού θά τοῦς ἀποκαθιστοῦσε στήν ἐλευθερία μέ τόν λόγο, τήν ὁρμή καί τήν προσωπικότητά του, χωρίς νά πολυκοπιᾶσουν οἱ ἴδιοι. Σάν νά μπορεῖ νά ἀλλάξει ὁ κόσμος χωρίς ἀγώνα. Καί γι' αὐτό τόν ὑποδέχτηκαν μέ τά βαῖα τῶν φοινίκων, ὅπως ὑποδέχονταν τούς βασιλεῖς, ἀλλά γρήγορα τόν σταύρωσαν.

Ἡ ζωή μας ὡς θέαμα

Ἡ ζωή γίνεται θέαμα καί στους καιρούς μας, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος θεατής. Ἀρέσκειται νά παραμένει στήν κερκίδα. Νά παρατηρεῖ τά ἔργα τῶν ἄλλων, χωρίς νά λαμβάνει μέρος σ' αὐτά. Νά σχολιάζει, νά συζητᾶ, νά ἐπικρίνει, χωρίς νά διακινδυνεύει τή συμμετοχή του. Ἡ συμμετοχή ἀπαιτεῖ ἀπό τόν καθένα νά ἀναλάβει τήν εὐθύνη, νά προβληματιστεῖ καί

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιβ' 1-18)

Ευλόγημένος ο έρχόμενος

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων διηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἔστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἔστι γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθημένος ἐπὶ πῶλον ὄνου». Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιθέναι τὸ σημεῖον.

νά ἀλλάξει τὴ ζωὴ του. Καὶ μᾶς ἀρέσει νά παραμένουμε ὅπως εἴμαστε, νά κρίνουμε τοὺς ἄλλους, νά θαυμάζουμε ἢ νά διασκεδάζουμε μαζί τους, χωρὶς ὅμως νά παίρνουμε τὴν ἀπόφαση νά παλέψουμε.

Στὴν εἰκονικὴ μας πραγματικότητα ἄλλοι ἀποφασίζουν κι ἐμεῖς ἀποδεχόμαστε παθητικά. Ἄλλοι διασκεδάζουν καὶ αὐτοπροβάλλονται ὡς πρότυπα κι ἐμεῖς περνοῦμε τὸν καιρὸ μας βλέποντάς τους καὶ στηρίζοντάς τους οἰκονομικά, ὡς καταναλωτὲς τοῦ εἰκονικοῦ κόσμου καὶ τῶν προϊόντων του, χωρὶς νά κρίνουμε τί ὠφελεῖ ἀληθινά καὶ τί ὄχι. Δέν πιστεύουμε ὅτι ὁ κόσμος μπορεῖ νά ἀλλάξει καὶ γι' αὐτὸ δέν ἀπορρίπτουμε ἔμπρακτα ὅ,τι δέν μᾶς ἀναπαύει.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐξη ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δεῖπνον καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο μεταξύ ἐκείνων πού ἦσαν μαζί του στό τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε ἐπῆρε μίαν λίτραν γνησίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ ἐσφόγγισε μὲ τὰ μαλλιά της, καὶ τὸ σπῆτι ἐγένετο ἀπὸ τὴν μυρωδιά τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος πού δά τὸν παρέδιδε, «Γιατί δὲν ἐπουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρον γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν ἐδόθηκε εἰς τοὺς πτωχοὺς;». Αὐτὸ τὸ εἶπε ὅχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖον καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πού ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἄφρησέ την· διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐμέ δὲν μέ ἔχετε πάντοτε». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔμαθαν ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὅχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἴδουν τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρον, διότι ἐξ αἰτίας του πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔφευγαν καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν πολὺς κόσμος πού εἶχε ἔλθει εἰς τὴν ἑορτήν, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆραν κλάδους ἀπὸ φοίνικας καὶ ἐβγήκαν πρὸς προὔπαντήσιν του καὶ ἔκραζαν, «Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος πού ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐρῆκε ἓνα μικρὸν ὄνον, καὶ ἐκάθησε ἐπάνω του, καθὼς εἶναι γραμμένο, Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθισμένος εἰς ἓνα πουλᾶρι ὄνου. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ κατάλαβαν τότε οἱ μαθηταὶ του, ἀλλ' ὅταν ἐδοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦσαν γραμμένα γι' αὐτόν καὶ ὅτι τοῦ τὰ ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος πού ἦτο μαζί του ἔδινε μαρτυρίαν ὅτι ἐφώνασε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ κόσμος διότι ἄκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀεμνήσεων καθηγ. Β. Βέλλα,

Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κοινιάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Θεατές ἢ ἀγωνιστές;

Ἰδίως στή θρησκευτικὴ ζωὴ αὐτὴ ἡ παθητικότητα, αὐτὴ ἡ ἐπιλογὴ τοῦ νὰ εἶμαστε θεατές, ἀποτελεῖ σημεῖο τῶν καιρῶν. Ζητοῦμε θαύματα. Ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ μᾶς ἀκούσει. Ζητοῦμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ εἶναι καλοὶ καὶ σωστοί, ἰδίως ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μοναχοὺς, γιὰ νὰ ἔχουμε τὸ καλὸ παράδειγμα. Καταναλώνουμε ὡς παθητικοὶ ἀκροατὲς λόγους κηρυγματικούς, ἐπαναπαυόμαστε στὴν προτροπὴ νὰ εἶμαστε καλοὶ καὶ ἐνάρετοι ἄνθρωποι, νὰ πιστεύουμε, νὰ δείχνουμε καλὴ συμπεριφορά, ἀλλὰ δὲν ἀποφασίζουμε εὐκόλα νὰ κάνουμε τὴν πνευματικὴ ζωὴ πράξη καὶ σταυρό.

Ἔρχεται ὅμως ἓνας ἄλλος λόγος τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαίτερα σκληρός, γιὰ νὰ μᾶς προσγειώσῃ στὴν πραγματικότητα: «Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία

12 Ἀπριλίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ Ὁμολογητοῦ (ἡ' αἰ.). Ἀνθούσης ὁσίας († 801).
Ἦχος: - - Ἐωθινόν: - - Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ' 1-18.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ἀπριλίου, Ἅγιον Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

τῶν οὐρανῶν μέ τό νά τήν παρατηρεῖς» (Λουκ. 17,20), ἀλλά «κερδίζεται μέ προσπάθεια καί τήν κατακοῦν αὐτοί πού ἀγωνίζονται» (Ματθ. 11,12). Δέν ἔχει νόημα νά ζητωκραυγάζουμε γιά τόν Κύριο πού εἰσέρχεται στό Ἱεροσόλυμα καί νά κρατᾶμε τά βαῖα τῶν φοινίκων ψηλά, ὅταν δέν μπορούμε νά διακρίνουμε ποιά εἶναι ἡ ἀποστολή του καί πῶς μπορούμε νά τόν κάνουμε νά κατοικήσει στήν καρδιά μας. Δέν ἔχει νόημα νά βλέπουμε τόν ἀναστημένο Λάζαρο, ἄν δέν ἀγωνιστοῦμε νά κάνουμε δική μας τήν ἀνάσταση ἀπό αὐτόν τόν κόσμο, μέσα ἀπό τήν ἀγάπη, τήν ἀπλότητα, τήν ταπεινότητα, τή σκέψη τοῦ Θεοῦ.

Νά ζήσουμε τή Μεγάλη Ἑβδομάδα

Καθώς ξεκινᾶ ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα, ἄς ἀναρωτηθοῦμε γιά τήν πνευματική μας πορεία, ἄν ὄχι καί γιά τή σύνολη ζωή μας, κατά πόσον θά ἐπιλέξουμε νά παραμείνουμε θεατές, καταναλωτές, παθητικοί ἀποδέκτες τῶν μηνυμάτων τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, προσκολλημένοι στό δρῶμενα. Εἶναι καιρός νά διαλέξουμε νά ριψοκινδυνεύσουμε σχοινοβατώντας ἀνάμεσα στήν ἀπόρριψη τῶν ἀνθρώπων, γιατί ἀγωνιζόμαστε νά ἀγαπήσουμε τόν Χριστό, γιατί θέλουμε νά δώσουμε αἷμα καί νά λάβουμε πνεῦμα, γιατί ζητοῦμε τή δική μας ἀνάσταση μετανοίας, ἀγάπης καί ἀληθινῆς ἐλευθερίας, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας. Ἀλλά κι ἄν δέν μπορούμε νά παλέψουμε, τουλάχιστον ἄς συναισθανθοῦμε τήν ἀδυναμία μας σάν τόν τελῶνη καί ἄς ζητήσουμε τό ἔλεος τοῦ ἐρχομένου πρὸς τό ἐκούσιον πάθος Κυρίου μας.

π. Θ. Μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἐρῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
